

Det ene var, at Finansministeriet i hvert fald ikke mente, der skulle laves en energiplan. Jeg kan forstå, at der ikke helt er enighed mellem Finansministeriet og Venstres ordfører, og jeg ønsker Venstres energiordfører alt muligt held med at vinde den strid med Finansministeriet.

Kl. 15.15

Men det andet, som var lige så interessant, var, at Kirsten Halsnæs, som jo er en af de miljøøkonomer, vi har i Danmark, som har beskæftiget sig meget med klimaproblemerne, havde den konklusion, at den situation, vi står i, er, at det sådan set er helt udsigtsløst at ende et sted mellem regeringens energiplan og så det, som Ingeniørforeningen har lagt frem, for selv Ingeniørforeningens plan er ikke ambitiøs nok, hvis vi altså holder fast i 2-graders-målsætningen og vi også holder fast i en reduktion af CO₂-udslippet med 50-80 pct. i 2050. Ja, og det følger vel også naturligt af det, at de planer, man har i EU, heller ikke modsvare det.

Og det stiller jo uænegtelig store krav til de kommende forhandlinger. Når man ikke selv er blevet inviteret til at deltage i dem, kan man jo rolig stille store krav til dem, der forhandler, for så er det jo dem, der skal levere varen. Men det er jo ret indlysende på baggrund af det, jeg siger her, at en eller anden aftale, som er et eller andet, der lander et sted mellem det, den øvrige opposition har sagt om 50 pct. vedvarende energi i 2025, og så regeringens målsætning, er helt utilfredsstillende. Så det traditionelle med, at man kan lave en aftale, der ender et sted midt imellem, er altså ikke noget godt udgangspunkt, hvis den her udfordring med hensyn til klimaet skal løftes.

Hvis vi så går lidt tættere ind i regeringens udspil til energistrategi og den redegørelse, vi drøfter i dag, er det jo rigtigt, at der er nogle intentioner indimellem, som også godt kan opfattes som positive – som *er* positive – og man vil gerne trække lidt i små tråde, men egentlige mål er det småt med, og det er i hvert fald ikke nemt umiddelbart at finde de redskaber, man vil anvende til at nå målene.

Og det, som vi i hvert fald i Enhedslisten ser, er, at der er ret stor sandsynlighed for, at den kulkraftskapacitet, som vi har i dag, vil fortsætte på samme niveau. Der er ikke nogen forslag, som vil føre til en begrænsning i transportsektorens udledning af CO₂. Så vidt jeg har forstået, når vi i hvert fald diskuterer regeringens transportpolitik, er forventningen, at transporten vil fortsætte med at stige, og det, man så håber på,

er forskellige tekniske løsninger, der kan sørge for, at transportsektoren CO₂-udledningsmæssigt også i fremtiden ikke bare vil fortsætte med at tonse derudaf.

EU har jo sin energihandlingsplan, som ud over at indeholde en utilstrækkelig målsætning om en reduktion af CO₂-udledningen, i hvert fald har to tvivlsomme elementer. Det ene er målsætningen om 10 pct. biobrændstoffer i benzinen. Der har jo været mange debatter om det efterfølgende. Flere partier i Folketinget har jo også droppet deres tidligere meget positive holdning til biobrændsler, fordi vi nu kan konstatere, at der både er spørgsmålet om regnsko-ven og spørgsmålet om, hvordan det skævvrider verdens fødevarermarkeder.

Det kan godt være, at det kan være til fordel for nogle få landmænd, at man får højere fødevarerpriser på verdensplan, men konsekvenserne vil i hvert fald for de fattigste mennesker i verden være ganske alvorlige. Og vi har det jo i Enhedslisten lidt ligesom hr. Per Ørum Jørgensen fra De Konservative, at vi mener, at de efterfølgende generationer skal have ordentlige vilkår. Men vi mener bestemt også, at det gælder andre steder i verden.

Så vil jeg afslutningsvis sige, at det her jo er en forespørgselsdebat på et tidspunkt, hvor ingen af de partier, der skal indgå i forhandlinger, har haft noget ønske om at fremsætte forslag til vedtagelse. Det er måske ikke så underligt, det ville i givet fald nok være ret upræcist, og man har jo prøvet sig med den der formulering om, at forhandlingerne går godt – den kan jo ikke gentages år efter år.

Enhedslisten er jo ikke bundet af det, så vi vil fremsætte et forslag til vedtagelse, der lyder sådan:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer:

- at et liberaliseret energimarked er præget af kortsigtede kommercielle investeringer, som betyder, at dette marked hverken er velegnet til at sikre forsyningssikkerhed eller miljøhensyn,
- at Dong Energys fokusering på maksimalt overskud har betydet, at de mere langsigtede udviklingsaktiviteter er forsvundet, pålægger Folketinget regeringen:
- at droppe planerne om at sælge aktierne i DONG og ændre DONG's formålsparagraf,